

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214203860
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2214203860.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudkýň: JUDr. Eva Barcajová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: P. I., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X, C., zastúpený advokátkou: Mgr. Zuzana Hollá, so sídlom Kresánkova 1, Bratislava, proti žalovanej: A. O., rod. O., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X, C., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kollár, s.r.o., IČO: 36 757 276, so sídlom Lehotského 4, Bratislava, o vypratanie pivnice, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 14C/57/2014-84 zo dňa 22.4.2015, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť na svoje náklady vypratať a odovzdať žalobcovi pivničný priestor č. X, o výmere 6,01 m², nachádzajúci sa v suteréne bytového domu so súpisným číslom XXX, postaveného na parc. č. 2741, 2742, 2743 na C. ulici č. X, v C., zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. C. do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), na svoje náklady v súčinnosti so žalobcom vybudovať deliacu priečku medzi pivnicou č. X a pivnicou č. X do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok) a zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi vo výške 453,42 eur na trovách právneho zastúpenia a 99,50 eur na trovách spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu (tretí výrok).

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 123, § 124, § 126 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 101 ods. 1, § 120 ods. 1, § 125, § 132, § 153 ods. 1, § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že z výpisu LV č. XXXX, k. ú. C., je zrejmé, že žalobca je v celosti vlastníkom bytu č. X na T. podlaží, predmetného obytného domu s vchodom č. X, pričom má podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele 5890/161156 a žalovaná je v celosti vlastníčkou bytu č. X na N. podlaží, predmetného obytného domu s vchodom č. X, pričom má podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele 7991/161156. Z informácie správcu bytu z 29.4.2013 je zrejmé, že žalovanej správca zaslal rozdelenie pivničných priestorov vo vchode č. X predmetného bytového domu, pričom k bytu č. X prináležia pivnice č. X a XX a k bytu č. X prináležia pivnice č. X a XX. Zo situačného plánu rozdelenia pivníc je zrejmé umiestnenie jednotlivých pivníc, pričom pivnice č. X a č. X majú medzi sebou deliacu priečku, a teda nie sú spojené. Z popisu rozdelenia pivníc je zrejmé, že pivnica č. X patrila pôvodnému majiteľovi P. T.: vchod č. X, byt č. X -

s výmerou pivnice 6,01 m² a pivnica č. X patrila pôvodnému majiteľovi H. S.: vchod č. X, byt č. X - s výmerou pivnice 7,26 m². Zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. X z 8.4.1998 je zrejmé, že Mesto Šamorín previedlo vlastníctvo k bytu č. X, na treťom nadzemnom podlaží obytného domu č. XXX/X na C. ulici a pivnicu č. X a XX v suteréne obytného domu zapísanom na LV č. XXX k. ú. C., vedený ako stavba na par. č. 2743 a tiež spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a na pozemku vo veľkosti 5890/53427. Z rozdelenia pivníc so situačným plánom je zrejmé, že pivnica č. X bola pridelená P. T. a pivnica č. X bola pridelená H. S.. Zo správy Okresného úradu Dunajská Streda z 2.4.2015 je zrejmé že, bytový dom so súp. č. XXX na parc. č. 2741, 2742 a 2743 v k. ú. C. bol zapísaný na LV č. XXX. V roku 1998 boli byty v tomto obytnom dome predané a zapísané do vlastníctva súkromných osôb, boli založené listy vlastníctva č. XXXX, XXXX a XXXX. Byt č. X na X. podlaží, vchod č. X na základe V 1391/98, výkaz zmien 444/98, bol zapísaný do vlastníctva P. Z., rod. N. v celosti na LV č. XXXX. Z potvrdenia správcu bytového domu z 19.8.2014 súd prvej inštancie zistil, že na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu z 8.4.1998 k bytu č. X predmetného bytového domu patria pivničné priestory č. X a XX. Prvá zmluva o prevode vlastníctva bola uzavretá medzi Mestom Šamorín a prvou vlastníčkou bytu - pani Z. P.. Na základe kúpnej zmluvy bola druhá vlastníčka pani J. H., od ktorej byt odkúpil žalobca. Z vyjadrenia realitnej kancelárie zo 6.10.2014 súd prvej inštancie zistil, že dňa 5.9.2007 bola uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. C., obytný dom so súp. č. XXX na parc. č. 2741, 2742 a 2743, a to byt č. X. Dňa 16.4.2009 bola následne uzatvorená na tento predmet vlastníctva ďalšia kúpna zmluva na súčasného vlastníka (žalobcu). K predmetnej nehnuteľnosti prináležia pivničné priestory, ktoré sú identifikované podľa starých pôdorysov vyhotovené a archivované so správcom a prvotným vlastníkom. K predmetnému bytu prináležala pivnica č. X a XX. Z potvrdenia mesta Šamorín z 10.12.2014 je zrejmé, že výkresy z projektovej dokumentácie stavby bytového domu so súp. č. XXX na parc. č. 2741, 2742 a 2743 v k. ú. C. sa v archívnej evidencii nenachádzajú.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalovaná užíva pivnicu č. X žalobcu bez právneho dôvodu, nakoľko nepreukázala pridelenie tohto nebytového vlastníctva k nej, ktorá mala byť právnym titulom oprávneného užívania. Domnievala sa, že kúpou bytu č. X kúpila aj k nemu prináležiacu pivnicu č. X a X, ktorá v čase kúpy, už bola spojená, resp. bola vybratá deliaca priečka. Zistilo sa, že pivnicu č. X takýmto spôsobom nadobudla, avšak takéto nadobudnutie je od jej počiatku neplatné. V konaní bolo preukázané, že predchádzajúci vlastník bytu č. X - bytu žalovanej, nikdy nemal vlastnícke ale ani užívacie právo k nebytovému priestoru - pivnici č. X a teda nemohol túto pivnicu ani previesť s hlavným predmetom kúpnej zmluvy - s bytom č. X na žalovanú. Naopak žalobca toto vlastníctvo a užívacie právo dostatočne preukázal, a to predložením projektových dokumentácií, pôvodných zmlúv o nadobudnutí nehnuteľnosti ako aj rozpisom a rozdelením pivničných priestorov k jednotlivým bytom. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko žalovaná nemá právny titul užívania k tejto časti nehnuteľnosti, naďalej ju užíva a napriek výzve žalobcu nehnuteľnosť nevypratala. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná odôvodnene. Žalovaná nesplnila svoju povinnosť dobrovoľne vypratať neoprávnené užívaný nebytový priestor - pivnicu, preto žalobca bol nútený riešiť ochranu svojho vlastníctva predmetnou žalobou. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zaviazal žalovanú k vyprataniu pivničného priestoru č. X.

5. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil plným úspechom žalobcu vo veci a po preskúmaní vyúčtovania trov právneho zastúpenia predloženého právnu zástupkyňou žalobcu priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 453,42 eur za štyri úkony právnej služby, 4-krát režijný paušál, cestovné náhrady, náhradu za stratu času a náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 99,50 eur.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala písomne v celom rozsahu odvolanie v spojení s doplnením odvolania žalovaná prostredníctvom jej splnomocnenca z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), f) Občianskeho súdneho poriadku. V odvolaní uviedla, že konajúci súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, pretože si nevyžiadal od Okresného úradu Dunajská Streda, Katastrálny odbor a od Mesta Šamorín spisovú zložku týkajúcu sa nehnuteľností zapísaných na Liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území C. a ani sa neoboznámil so skutočnosťou, čo je ich obsahom. Konajúci súd prvej inštancie sa nedostatočne oboznámil so skutkovým stavom a s právnym stavom, nakoľko sa neriadil zákonom č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, katastrálnym zákonom č. 161/1995 Z. z. v znení neskorších

predpisov a Ústavou SR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ale len svojou interpretáciou spornej veci. Dokumentáciu, ktorú predložil žalobca v priebehu konania, považuje za irelevantnú a nepreukazujúcu pravdivé skutočnosti. Podľa zistení žalovanej aj z listinných dôkazov z Okresného úradu Dunajská Streda č. OU-DS-KO-2014/K1-7054 a z listu Mesta Šamorín č. 4755/2014/OVSM vyplýva, že dokumentácia, ktorá mala byť súčasťou prvých nadobúdacích zmlúv o prevode vlastníctva bytu sa nenachádza na príslušnom Katastrálnom odbore a ani v archíve Mesta Šamorín. Na výkresoch predložených žalobcom je uvedený dátum 2.4.2015, čo oprávnene vzbudzuje nedôveryhodnosť takého žalobcom predloženého dôkazu a na predmetnom dôkaze je zreteľne vidieť prepisované údaje. Žalovaná predpokladá, že predmetný dokument je nedôveryhodný falzifikát vyhotovený neznámou osobou až v roku 2015. Konajúci súd si nevyžiadal od príslušných orgánov spisové materiály, na ktorých vyjadrenia poukazovala žalovaná. Mesto Šamorín uviedlo v potvrdení zo dňa 10.12.2014, že v archívnej evidencii sa nenachádzajú výkresy projektovej dokumentácie stavby bytového domu so súpisným číslom XXX nachádzajúceho sa na pozemkoch registra „C“ č. 2741, 2742, 2743 v katastrálnom území C. na C. ulici č. X, XX, XX. MPBH Šamorín ako správca spornej nehnuteľnosti nedisponuje relevantným dôkazom o výmere, lokalizácii a vlastníctve pivníc, nakoľko svojim listom zo dňa 29.10.2014 odkazuje žalovanú na Okresný úrad Dunajská Streda, Katastrálny odbor, kde by podľa jeho tvrdenia mala byť sporná dokumentácia založená. Okresný úrad Dunajská Streda, Katastrálny odbor vo svojom liste zo dňa 27.11.2014 uvádza, že grafické znázornenie pivničných priestorov a rozdelenie pivníc medzi vlastníkov bytov v bytovom dome si má žalovaná vyžiadať na Mestskom úrade Šamorín, stavebné oddelenie, nakoľko ním Okresný úrad Dunajská Streda, Katastrálny odbor nedisponuje. Žalovaná poukazuje na e-mail zo dňa 4.1.2011 zaslaný od T. F. W., ktorá uvádza k predaju bytu žalovanej, že súčasťou bytu sú aj bezpečnostné dvere s murovanou pivnicou. Nikde nie je evidovaný reálny stav, v akom sú pivnice rozdelené medzi vlastníkov bytov a ako sa reálne užívajú vlastními jednotlivých bytov. Ani v jednej z prvotných nadobúdacích zmlúv k bytom neboli uvedené čísla pivníc a ani ich rozmiestnenie v príslušnom bytovom dome. Súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťou, že dôkazné bremeno leží na strane aktívne legitimovaného žalobcu. Súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťou, či žalovaná nemohla pivnicu č. X vydržať v dobrej viere z dôvodu nepretržitej dobromyseľnej držby po dobu 10 rokov, pričom sa zarátava aj nepretržitá doba právneho predchodcu oprávneného užívateľa pivnice č. X. V doplnení odvolania žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie rozhodol nad rámec petitu uvedeného v žalobe, keď pridal do druhého výroku spojenie „súčinnosti so žalobcom“ a „pivnicu č. X a pivnicu č. X“ nahradil „pivničným priestorom žalobcu č. X vo výmere 6,01 m² a pivničným priestorom žalovanej č. X o výmere 7,26 m²“. Domáha sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. K doručenému odvolaniu a doplneniu odvolania žalovanej sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom jeho advokátky. Vo vyjadrení uviedol, že je toho názoru, že v konaní pred súdom prvej inštancie nenastala žiadna vada uvádzaná ako odvolací dôvod. OÚ Dunajská Streda v podaní č. OÚ-DS-KO-2014/K1-7054 zo dňa 27.11.2014 nikde netvrdí, že projektová dokumentácia k spornému bytovému domu sa na jeho katastrálnom odbore nenachádza. Takisto z listu Mesta Šamorín č. 4755/2014/OVSM zo dňa 10.12.2014 vôbec nevyplýva žalovanou tvrdená skutočnosť o neexistencii projektovej dokumentácie k obytnému domu. Žalovaná nepredložila žiadne ďalšie listinné dôkazy z OÚ Dunajská Streda, ktoré by jej argumentáciu potvrdzovali. Správca bytového domu na základe žiadosti žalobcu zaslanou podaním zo dňa 29.4.2013 žalovanej časť projektovej dokumentácie, pozostávajúcej z rozpisu jednotlivých pivníc, ktoré tvoria príslušenstvo jednotlivých bytov, pôdorysného znázornenia pivníc a zároveň aj s rozpisom podlahovej výmery jednotlivých pivníc. V prípade, ak by príslušnou projektovou dokumentáciou správca bytového domu nedisponoval, nemohol by zasláť výpis z nej žalovanej. Podanie OÚ Dunajská Streda č. OÚ-DS-KO/2015-K1-1172 zo dňa 2.4.2015 jednoznačne nespochybniteľne potvrdzuje, že projektová dokumentácia k predmetnému obytnému domu existuje a je zaevidovaná na katastrálnom odbore a bola žalobcom v konaní predložená. Predložená projektová dokumentácia obsahuje pôdorysné znázornenie jednotlivých pivníc spolu s výmerami ich podlahových plôch a ich priradenie k jednotlivým bytom spolu s označením prvého vlastníka bytu a konkrétnej pivnice, ktorá tvorí príslušenstvo bytu. Z predloženej dokumentácie vyplýva, že pivnica č. X tvorí príslušenstvo k bytu č. X a že podlahová plocha pivnice je započítaná do podlahovej plochy bytu žalobcu č. X. Projektová dokumentácia poskytnutá OÚ Dunajská Streda sa zhoduje s časťou projektovej dokumentácie, ktorá bola správcem bytového domu zaslaná dňa 29.4.2013 žalovanej. Dátum 2.4.2015 uvedený na projektovej dokumentácie získanej z katastrálneho odboru OÚ Dunajská Streda sa zhoduje s dátumom vybavenia žiadosti žalobcu o poskytnutie dokladov a je teda iba datovaním vybavenia žiadosti, ktorej vybavenie a pravosť OÚ Dunajská Streda verifikoval takisto pečiatkou orgánu. Pivnica

ako príslušenstvo sa samostatne nezapisuje do katastra nehnuteľností a v zmysle § 2 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov sa plocha príslušenstva okrem plochy lódií a balkónov započítava do podlahovej plochy bytu. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ by situačné plány jednotlivých poschodí s vyznačením jednotlivých bytov a nebytových priestorov v dome, ich čísel a identifikácia pozemku neboli priložené k prvej zmluve o prevode bytu, ako tvrdí žalovaná, nemohlo by ani dôjsť k zapísaniu všetkých bytov a nebytových priestorov na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. C.. Žalobca poukazuje na to, že v jednej časti odvolania žalovaná tvrdí, že projektová dokumentácia k spornému bytovému domu sa nikde nenachádza a v inej časti odvolania zasa tvrdí, že existuje viac variant výkresov situačného rozmiestnenia pivníc, pričom žalovaná nepredložila žiaden z variantov. V prípade, ak by žalobca nebol vlastníkom pivnice č. X, veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu by bola menšia, jeho spoluvlastnícky podiel je však rovnaký, aký bol pri prvom prevode jeho bytu s príslušenstvom, tzn. že podlahová plocha bytu vrátane príslušenstva sa nezmenila. Žalobca je toho názoru, že uniesol dôkazné bremeno, keď súdu prvej inštancie predložil dôkazy, ktorých obsahom sú skutočnosti tvrdené v ním podanej žalobe. Žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie neoznačila žiadny dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, nepredložila žiaden dôkaz o existencii nejakej písomnej dohody, na základe ktorej by sa jej právny predchodca stal vlastníkom príslušenstva bytu č. X a to pivnice č. X. Ďalej uviedol, že on sa stal v roku 2009 vlastníkom bytu č. X a jeho príslušenstva pivníc č. X a XX a na základe ústnej dohody o faktickom užívaní pivnice nemohol dôjsť k zmene vlastníckeho práva k pivnici č. X. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. K doručenému vyjadreniu žalobcu k odvolaniu a doplneniu odvolania sa písomne vyjadrila žalovaná prostredníctvom jej splnomocnenca. Vo vyjadrení uviedla, že v celom rozsahu trvá na svojom odvolaní. Žalovaná má po osobnom zisťovaní na OÚ Dunajská Streda informáciu, že projektová dokumentácia týkajúca sa bytového domu nebola súčasťou prvého prevodu vlastníckych práv bytov do osobného vlastníctva. Dokumentáciu predloženú žalobcom súdu prvej inštancie považuje žalovaná za irelevantnú a nepreukazujúcu pravdivé skutočnosti, pretože podľa jej zistení ako aj z listinných dôkazov z Okresného úradu Dunajská streda č. OU-DS-KO-2014/K1-7054 a z listu Mesta Šamorín č. 4755/2014/OVSM vyplýva, že dokumentácia, ktorá mala byť súčasťou prvých nadobúdacích zmlúv o prevode vlastníctva bytu sa nenachádza na príslušnom katastrálnom odbore a ani v archíve Mesta Šamorín. Na výkresoch predložených žalobcom je uvedený dátum 2.4.2015, čo oprávnene vzbudzuje nedôveryhodnosť takého žalobcom predloženého dôkazu a na predmetnom dôkaze je zreteľne vidieť prepisované údaje. Neexistuje žiadna relevantná dokumentácia k pivniciam bytového domu takom vyhotovení, ako to ukladá zákon.

9. K vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu a doplneniu odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom jeho advokátky. Vo vyjadrení uviedol, že fotokópie odpisu zbierky listín, ktoré žalobcovi na jeho žiadosť vyhotovil Okresný úrad Dunajská Streda, katastrálny odbor a ktoré boli predložené súdu prvej inštancie majú charakter verejnej listiny. Žalovaná v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie iba tvrdila bez predloženia dôkazov, že projektová dokumentácia k bytovému domu neexistuje a ani nebola nikdy evidovaná. V čase prvého prevodu vlastníctva bytu v dome by mal vlastníkom domu nepochybne disponovať projektovou dokumentáciou, nakoľko predstavuje podmienku, bez ktorej nie je možné uskutočniť zápis bytov a nebytových priestorov do katastra nehnuteľností. Súčasný správca bytového domu MPBH Šamorín, s.r.o. spravoval predmetný bytový dom aj pred prevodom jednotlivých bytov do vlastníctva súkromných osôb ako súčasť Okresného podniku bytového hospodárstva Dunajská Streda a preto disponuje rovnakou projektovou dokumentáciou bytového domu ako Okresný úrad Dunajská Streda, katastrálny odbor. Žalovaná si mohla presne zistiť, ktoré pivnice a v akej výmere tvoria príslušenstvo jej bytu, či u správcu bytového domu alebo v zbierke listín a dokumentov evidovaných v katastri nehnuteľností. Vzhľadom na vykonané dokazovanie pred súdom prvej inštancie je žalobca toho názoru, že nie je daný ani jeden z odvolacích dôvodov, ktoré žalovaná uvádza vo svojom odvolaní.

10. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 v čase podania odvolania v spojení s doplnením odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie v spojení s doplnením odvolania bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania v spojení s doplnením odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 v čase podania odvolania v spojení s doplnením odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a 202 v čase podania odvolania v spojení s doplnením odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie v spojení s doplnením odvolania má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 v čase podania odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne § 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. b), f) v čase podania odvolania v spojení s doplnením odvolania účinného Občianskeho súdneho poriadku, ktoré majú ekvivalent v § 365 ods. 1 písm. b), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania v spojení s doplnením odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu v spojení s doplnením odvolania nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

12. Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď dospel k záveru, že žalovaná užíva pivnicu č. X vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovanej je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav vo veci a či právne správne posúdil nárok žalobcu.

13. Z obsahu spisu bolo zistené, že žalobca je vlastníkom bytu č. X s príslušenstvom a žalovaná je vlastníčkou bytu č. X s príslušenstvom v obytnom dome s. č. XXX (9 bytových jednotiek) na parc. č. 2741, 2742, 2743 zapísaných na Liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C.. Žalobca nadobudol byt č. X s príslušenstvom kúpnu zmluvou od J. H. v roku 2009 a žalovaná nadobudla byt č. X s príslušenstvom od J. H. kúpnu zmluvou v roku 2011. Podľa tvrdení žalobcu v období, keď bol vlastníkom bytu č. X J. H., sa ústne dohodli na výmene užívania pivnice č. X patriacej žalobcovi a pivnice č. X, o ktorej J. H. tvrdil, že mu patrí. Neskôr J. H. spojil svoju pivnicu č. X s pivnicou č. X odstránením deliacej priečky, zamurovaním vstupných dverí do pivnice č. X. Začiatkom roka 2013 žalobca zistil, že pivnica č. X prislúcha k bytu č. X. Po predaji bytu č. X J. H. žalovanej, žalobca viackrát žiadal žalovanú o vypratanie pivnice č. X. Žalovaná sa v konaní bránila tvrdením, že byt č. X kúpila s príslušenstvom 2 pivnice, tieto vlastní a užíva v dobrej viere a z listu vlastníctva nie je zrejmé, ktoré pivnice k predmetnému bytu patria, žalobca nepreukázal jeho vlastníctvo k pivnici č. X.

14. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatnených nárokov, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci vo vzťahu k nároku na vypratanie pivnice č. X a vybudovanie deliacej priečky medzi pivnicou č. X a č. X, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže dať za pravdu žalovanej. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie uvedených v rozsudku napadnutom odvolaním sa potom žiada dodať už len nasledovné:

15. Žaloba na vypratanie pivnice je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Základnými predpokladmi úspešnosti takejto žaloby sú preukázanie vlastníckeho práva žalobcu

a skutočnosť, že žalovaná predmet vlastníctva neprávom zadržuje. Bez preukázania vlastníckeho práva nie je daná aktívna legitímácia žalobcu domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi prislúcha. Vlastnícke žaloby uvedené v ustanovení § 126 Občianskeho zákonníka sú hmotnoprávnym inštitútom, na základe ktorého sa realizuje subjektívny nárok vlastníka na ochranu jeho vlastníctva. Súčasne ide o relatívne právo vlastníka na vydanie neprávom zadržávaného predmetu vlastníctva, resp. právo voči rušiteľovi tohto práva. Jednou zo základných foriem vlastníckej žaloby uvedených v ustanovení § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka je žaloba na vydanie (actio reivindicatio), ktorá má charakter žaloby na plnenie (§ 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie, aktuálne § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku). Zmyslom tejto žaloby je dosiahnuť faktický výkon vlastníckeho práva k predmetu vlastníctva, t. j. aby vlastník mohol s predmetom vlastníctva nielen právne, ale aj fakticky disponovať (aby ho mal vo svojej moci). Z toho dôvodu sa môže vlastník (prípadne oprávnený držiteľ) domáhať žalobou na vydanie predmetu vlastníctva od toho, kto mu ho neprávom zadržáva. Vydanie môže byť tiež realizované formou vypratania. Medzi žalujúcim vlastníkom a žalovaným v prípade, že je reivindikačná žaloba uplatnená dôvodne, existuje hmotnoprávny relatívny vzťah, ktorého obsahom je predovšetkým povinnosť vydať predmet vlastníctva a právo žalobcu vydanie požadovať.

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, bytom sa na účely tohto zákona rozumie miestnosť alebo súbor miestností, ktoré sú rozhodnutím stavebného úradu trvalo určené na bývanie a môžu na tento účel slúžiť ako samostatné bytové jednotky.

17. Podľa § 121 ods. 2 Občianskeho zákonníka príslušenstvom bytu sú vedľajšie miestnosti a priestory určené na to, aby sa s bytom užívali.

18. Legálna definícia pojmu príslušenstvo bytu sa nachádza v ustanovení § 121 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právny význam príslušenstva bytu podľa Občianskeho zákonníka je zároveň potrebné odlišovať od právneho významu príslušenstva veci podľa Občianskeho zákonníka, keďže byt (resp. nebytový priestor) nie je vecou v zmysle ustanovenia § 119 Občianskeho zákonníka, hoci v súlade s ustanovením § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka môže byť predmetom občianskoprávných vzťahov, pričom vlastnícke právo k bytom upravuje zákon č. 182/1992 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Občiansky zákonník vymedzuje príslušenstvo bytu veľmi všeobecne a prenecháva výkladu tento pojem bližšie špecifikovať. Príslušenstvo bytu tvoria jednak vedľajšie miestnosti, jednak vedľajšie priestory, oboje určené k tomu, aby boli s bytom užívané. Vedľajšími miestnosťami v byte sú miestnosti v byte, ktoré nemožno považovať za obytné, avšak sú určené k tomu, aby boli užívané spolu s bytom (napr. neobytná kuchyňa, predsieň, komora, špajza, šatňa, kúpeľňa, záchod). Vedľajšími priestormi sú priestory, ktoré ležia mimo bytu, avšak sú určené k tomu, aby boli užívané spolu s bytom (napr. pivnica, dreváreň, kôlňa). Právne úkony týkajúce sa príslušenstva sa netýkajú hlavnej veci, keďže príslušenstvo je samostatným predmetom právneho vzťahu. Na druhej strane právne úkony týkajúce sa hlavnej veci sa v zásade vzťahujú aj na jej príslušenstvo.

19. Podľa záverov odbornej literatúry tvorí pivničný priestor, hoci sa nachádza v spoločných častiach obytného domu, pričom sa započítava sa do podlahovej plochy bytu, súčasne právne príslušenstvo bytu podľa ustanovenia § 121 ods. 2 Občianskeho zákonníka a môže ho teda výhradne užívať len vlastník príslušenstva bytu, pretože ide o priestor určený na užívanie s bytom. Pivnica, resp. právne vzťahy k nej, sa samostatne v katastri nehnuteľností neevidujú. Výmera pivnice sa započítava do podlahovej plochy bytu v zmysle ustanovenia § 2 ods. 7 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a od podlahovej plochy bytu závisí výška podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, príslušenstve a pozemku v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

20. Žalovaná v odvolaní predovšetkým namietala, že žalobca nepreukázal existenciu vlastníckeho práva k pivnici č. X. Poukazovala na to, že nikde nie je evidovaný reálny stav, v akom sú pivnice rozdelené medzi vlastníkov bytov a na príslušnom liste vlastníctva sa nenachádzajú pivnice ako nebytové priestory a ani kto je ich vlastník. K uvedenej odvolacej argumentácii odvolací súd poukazuje na predchádzajúci bod tohto rozsudku, kde už bolo konštatované, že právne vzťahy k pivnici sa samostatne v katastri nehnuteľností neevidujú, hoci sa do podlahovej plochy bytu započítava aj podlahová plocha pivnice. Preto bolo povinnosťou žalobcu preukázať svoje vlastníctvo k pivnici č. X inak, ako predložením len listu vlastníctva k bytu. V tejto súvislosti je nenáležitá odvolacia námietka žalovanej poukazujúca na

hodnovernosť a záväznosť údajov katastra nehnuteľností, keďže vlastníctvo k pivnici nie je záväzným údajom evidovaným v katastri nehnuteľností.

21. Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, s návrhom na zápis vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sa predloží dokumentácia, z ktorej je zrejmá poloha a plocha bytu a nebytového priestoru v dome, spoločných častí domu a príslušenstva. K prvej zmluve o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome sa pripoja situačné plány jednotlivých poschodí domu s vyznačením jednotlivých bytov a nebytových priestorov v dome, ich čísiel a identifikácia pozemku. Návrh na zápis a dokumentáciu je povinný predložiť predávajúci.

22. Žalobca na preukázanie skutočnosti, že pivnica č. X patrí k jeho bytu č. X a nie k bytu žalovanej č. X, predovšetkým predložil prvú zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. X zo dňa 8.4.1998 (vklad povolený pod č. V 1391/98 dňa 5.5.1998) spolu so situačnými plánmi jednotlivých poschodí domu s vyznačením jednotlivých bytov a nebytových priestorov v dome, ich čísiel a identifikácia pozemku. Predovšetkým vo vzťahu k odvolaniu žalovanej považuje odvolací súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaná (rovnako i žalobca) si zamieňa pojmy projektová dokumentácia a situačné plány jednotlivých poschodí obytného domu. Pojem projektová dokumentácia predstavuje súbor dvojrozmerných schém a výkresov doplnených textovou časťou slúžiaci ako popis stavby, stroja alebo iného výrobku určeného pre výrobný a stavebný proces. Obvykle sú výkresy kreslené alebo tlačené na papier, ale môžu tiež byť zhotovené vo forme digitálneho súboru. Výkresy a plány sú využívané hlavne v stavebníctve, priemysle a pri plánovaní. V prípade stavby je neoddeliteľnou súčasťou jej realizácie a rieši všetky náležitosti v zmysle požiadaviek Stavebného zákona, pričom v čiastkových zložkách projektu sú riešené jednotlivé časti stavby: architektúra a statika, technológia, požiarne bezpečnosť atď. Na druhej strane situačné plány jednotlivých poschodí obytného domu sú bezpodmienečnou prílohou prvej zmluvy o prevode bytu, jedná sa o pôdorysy, t. j. priemety na vodorovnú rovinu, všetkých poschodí určujúce umiestnenie bytov a nebytových priestorov v obytnom dome s uvedením ich čísel. Malo by sa jednať o jednoduché schémy, ktoré jednoznačne identifikujú polohu jednotlivých bytov a nebytových priestorov a spolu so zmluvou o prevode vlastníctva bytu sa vždy založia do zbierky listín v katastri nehnuteľností. So žalobcom predložených situačných plánov jednotlivých poschodí obytného domu jednoznačne vyplýva, že k bytu č. X, ktorého prvým nadobúdateľom bola Z. P., prináleží pivnica č. X o výmere 6,01 m² (č. l. 56 spisu) a ďalšia pivnica o výmere 1,44 m² (č. l. 57 spisu), čo je spolu 7,45 m² a k bytu č. X, ktorého prvými nadobúdateľmi bol S. H. s manželkou X., prináleží pivnica č. X o výmere 7,26 m² (č. l. 56 spisu) a ďalšia pivnica o výmere 1,44 m² (č. l. 54 spisu), čo je spolu 8,70 m². Podlahová plocha bytu č. X vrátane pivníc predstavuje 58,90 m² a bytu č. X vrátane pivníc predstavuje 79,91 m² (č. l. 58 spisu), pričom podlahová plocha bytu č. X bez pivníc je 51,45 m² a s pivnicami je 58,90 m², t. j. 51,45 + 7,45 = 58,90, a podlahová plocha bytu č. X bez pivníc je 71,21 m² a s pivnicami je 79,91 m², t. j. 71,21 + 8,70 = 79,91 (č. l. 61 spisu). Na pôdoryse označenom ako „vchod č. X“ (č. l. 55) je zreteľne zakreslená pivnica č. X a č. X každá zvlášť so samostatnými vstupnými dverami. V článku III. predmetnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu je mimo iného uvedené, že byt pozostáva aj z pivnice, jeho celková výmera je 58,90 m². Pokiaľ žalovaná namietala, že predmetná zmluva o prevode vlastníctva bytu a situačné plány jednotlivých poschodí obytného domu sú nedôveryhodným falzifikátom zhotoveným až v roku 2015, je táto námietka nenáležitá. Na predložených listinách sa nachádza úradná pečiatka Okresného úradu Dunajská Streda spolu s dátumom 2.4.2015, čo je štandardné označenie výpisov, odpisov alebo náčrtov vyhotovovaných z katastrálneho operátu, keďže katastrálny operát je verejný a každý má právo doň nahliadať a robiť si z neho výpisy, odpisy alebo náčrty (§ 68 ods. 1 zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam). Rovnako niet pochybností o tom, že predmetná zmluva o prevode vlastníctva bytu s prílohami je súčasťou zbierky listín príslušného katastra, keďže zbierka listín obsahuje mimo iného každú písomne vyhotovenú zmluvu o prevode vlastníctva (§ 8 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam) a bez predloženia tejto zmluvy s povinnými prílohami k prvej zmluve o prevode vlastníctva bytu by nemohlo ani v roku 1998 dôjsť k povoleniu vkladu vlastníckeho práva k bytu č. X prevedeného touto zmluvou z Mesta Šamorín na prvého nadobúdateľa. Žalovaná tiež poukazovala na to, že na týchto výkresoch predložených žalobcom sa nachádzajú zreteľne prepisované údaje, ktoré však bližšie neoznačila. Na listine označenej ako „vchod č. X“ je prečiarknuté slovo kočikáreň a na listine označenej ako „vchod č. XX“ je silnejším písmom uvedená výmera pivnice 9,14 m² prislúchajúcej k bytu č. X. Žiaden z týchto údajov sa však netýka bytu č. X alebo č. X, nemá vplyv na údaje týkajúce sa ich a je zjavné, že ich vyznačil zhotoviteľ tejto dokumentácie, teda predávajúci. Pokiaľ žalovaná mala pochybnosti o pravosti tejto dokumentácie, bolo jej povinnosťou v rámci dôkazného bremena

preukázať túto skutočnosť, napr. predložením ňou vyžiadaných situačných plánov jednotlivých poschodí obytného domu z príslušného katastra nehnuteľností vzhľadom na verejnosť katastrálneho operátu, čo však neurobila.

23. Žalobca predložil súdu prvej inštancie aj listinný dôkaz, a to list správcu bytového domu MPBH ŠAMORÍN, s.r.o. zo dňa 29.4.2013 adresovaný na jeho žiadosť žalovanej (č. I. 10) spolu s popisom rozdelenia pivníc pre jednotlivé byty v bytovom dome (č. I. 11) a s rozdelením pivníc (č. I. 13), pričom toto rozdelenie pivníc je totožné s rozdelením pivníc priloženým k prvej zmluve o prevode vlastníctva bytu č. X (č. I. 56). Rovnako z rozdelenia pivníc priloženom k uvedenému listu správcu obytného domu vyplýva, že k bytu č. X, ktorého prvým nadobúdateľom bola Z. P., prináleží pivnica č. X o výmere 6,01 m² a k bytu č. X, ktorého prvými nadobúdateľmi bol S. H. s manželkou X., prináleží pivnica č. X o výmere 7,26 m². Niet pochybností, že správca obytného domu disponuje rovnakými situačnými plánmi jednotlivých poschodí obytného domu, ako tými, ktoré sú uložené v zbierke listín príslušného katastra nehnuteľností, keďže vykonáva správu obytného domu pôvodne vo vlastníctve Mesta Šamorín, ktoré Mesto Šamorín ako predávajúci pri prvých prevodoch bytov v obytnom dome bolo povinné predložiť zákonom požadovanú príslušnú dokumentáciu tvoriacu prílohu k prvej zmluve o prevode vlastníctva bytu spolu s návrhom na zápis do katastra nehnuteľností.

24. V danom prípade správne súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že pivnica č. X od prvého prevodu bytu č. X z Mesta Šamorín na Z. P., ďalej na J. H. a napokon na žalobcu tvorila jeho príslušenstvo, keďže bola dostatočne konkretizovaná a riadne identifikovaná prílohou k Zmluve o prevode vlastníctva bytu zo dňa 8.4.1998 (vklad povolený pod č. V 1391/98 dňa 5.5.1998) obsahujúcou situačné plány jednotlivých poschodí domu s vyznačením jednotlivých bytov a nebytových priestorov v dome, ich čísiel a identifikácia pozemku, ktorá príloha bola vyhotovená v súlade s ustanovením § 5 ods. 5 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a bola spolu s uvedenou zmluvou a návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predložená Okresnému úradu Dunajská Streda, Katastrálnemu odboru. Stav pivníc znázornený v týchto situačných plánoch preukazuje, že pivnica č. X v čase prvého prevodu bytu č. X existovala a podľa tohto reálneho stavu bola aj fakticky odovzdaná prvému nadobúdateľovi bytu č. X. O tom, že pivnica č. X prináleží k bytu č. X svedčí aj fakt, že celková výmera tohto bytu je 58,90 m², z ktorej celkovej výmery bytu predstavuje výmera bytu bez pivníc 51,45 m², výmera pivnice č. X predstavuje 6,01 m² a výmera pivnice č. XX predstavuje 1,44 m² a celková výmera bytu č. X je 79,91 m², z ktorej celkovej výmery bytu predstavuje výmera bytu bez pivníc 71,21 m², výmera pivnice č. X predstavuje 7,26 m² a výmera pivnice č. XX predstavuje 1,44 m², pričom tvrdenie žalovanej, že pivnica č. X prináleží k jej bytu by nezodpovedalo týmto výpočtom, nakoľko by potom výmera bytu č. X mala byť menšia o 1,25 m² (7,26 m² - 6,01 m²). Odvolací súd je tak toho názoru, že súd prvej inštancie správne konštatoval v napadnutom rozsudku, že žalobca preukázal svoje vlastníctvo pivnice č. X tvoriacej od prvého prevodu vlastníctva bytu č. X (aktuálne vo vlastníctve žalobcu) jeho príslušenstvo, keďže bola nadobudnutá pri prvom prevode bytu č. X Z. P. a následne prevedená spolu s týmto bytom na ďalších nadobúdateľov vrátane žalobcu.

25. Pokiaľ žalovaná poukazuje v odvolaní na Potvrdenie Mesta Šamorín zo dňa 10.12.2014 (č. I. 73 spisu), v ktorom sa uvádza, že v ich archívnej dokumentácii sa výkresy z projektovej dokumentácie nenachádzajú, pričom súd prvej inštancie na túto skutočnosť neprihliadol, je táto odvolacia námietka nenáležitá. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odsek 22. tohto rozsudku, kde je vysvetlený rozdiel medzi pojmom projektová dokumentácia a situačné plány jednotlivých poschodí obytného domu, z ktorého vysvetlenia je zrejmé, že vo vzťahu k predmetu sporu nie je rozhodujúce, či sa projektová dokumentácia k obytnému domu zachovala alebo nie, resp. kde je uložená, keďže projektová dokumentácia sa nezaobera rozdelením pivníc k jednotlivým deviatim bytom v obytnom dome a nemôže tak byť ani dôkazom o ich vlastníctve. Na právnom posúdení veci súdom prvej inštancie potom nemení nič ani fakt, že v konaní nebola žiadnou zo strán predložená projektová dokumentácia k obytnému domu, keďže projektová dokumentácia slúži ako podklad k stavebnému konaniu, vypracováva sa pred začatím realizácie stavby a nie je dôkazom o vlastníctve neskôr vybudovanej stavby. Rovnako je nenáležitá odvolacia námietka žalovanej poukazujúca na List Okresného úradu Dunajská Streda zo dňa 27.11.2014 (č. I. 72), v ktorom je uvedené, aby si grafické znázornenie pivničných priestorov a rozdelenie pivníc medzi vlastníkov bytov vyžiadala na Mestskom úrade Šamorín, na ktorú skutočnosť súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní spornej veci neprihliadol. Predovšetkým je potrebné uviesť, že požiadavka žalovanej na predloženie grafického znázornenia pivničných priestorov a rozdelenie pivníc medzi vlastníkov bytov adresovaná Okresnému úradu Dunajská Streda, katastrálnemu odboru

bola nepatričná, nakoľko v katastri nehnuteľností sa neviduje vlastníctvo k pivniciam, ako už bolo konštatované v odseku 19. tohto rozsudku, ani ich grafické znázornenie a súčasťou zbierky listín je prvá zmluva o prevode vlastníctva bytu s príslušnými prílohami (vrátane situačných plánov jednotlivých poschodí domu s vyznačením jednotlivých bytov a nebytových priestorov v dome, ich čísiel a identifikácia pozemku). Žalovaná však takto svoju žiadosť nekoncepovala, ako vyplýva z uvedeného listu, z ktorého vyplýva len výzva na zaplatenie správneho poplatku za žiadané listiny a z obsahu skutočností tvrdených žalovanou v konaní pred súdom prvej inštancie sa ani nedalo zistiť, či vôbec žiadaný správny poplatok zaplatila a či jej Okresný úrad Dunajská Streda, katastrálny odbor žiadané listiny zaslal. Navyše z obsahu uvedeného listu vyplýva, že žalovaná si ani nežiadala prvú zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. X uzavretú medzi Mestom Šamorín a S. H. s manželkou X. ale až následnú kúpnu zmluvu, ktorou títo previedli byt č. X aktuálne vo vlastníctve žalovanej na W. W.. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na List MPBH ŠAMORÍN, s.r.o. zo dňa 29.10.2014 a E-mail od T. F. W. zo dňa 4.1.2011, tu odvolací súd uvádza, že tieto sa v spise nenachádzajú, teda žalovanou ako dôkaz neboli predložené napriek márnemu poučení podľa ustanovenia § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie a vyhlásením dokazovania za skončené uznesením na pojednávaní dňa 22.4.2015.

26. Žalovaná v odvolaní ďalej namietala, že súd prvej inštancie si nevyžiadal príslušné spisové materiály od príslušných orgánov, na ktorých vyjadrenia poukazovala, pričom bližšie neuviedla, o ktoré spisové materiály sa jedná.

27. Z ustanovenia § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie (aktuálne § 215 Civilného sporového poriadku) vyplýva, že súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi (aktuálne medzi stranami) sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Zákonná úprava obsiahnutá v ustanovení § 120 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie rešpektovala zásadné rozdiely medzi sporovým a nesporovým konaním. Zároveň akceptovala tú skutočnosť, že vzhľadom k povahe oboch týchto konaní dokazovanie v sporovom konaní je založené na iných základoch, ako dokazovanie v konaní nesporovom. Sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, ktorá je tradične historicky chápaná tak, že tvrdiť skutočností a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán. To znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov zaťažuje zásadne strany a ukladá im povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má preto povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Zákon v ustanovení § 120 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie vychádzal z toho, že súd nebol pri vykonávaní dôkazov odkázaný len na formálny návrh strany na vykonanie dôkazu, ale pripúšťal možnosť vykonať aj iné, stranami nenavrhované dôkazy. Ich vykonanie však podmieňoval ich výnimočnosťou, ako aj ich nevyhnutnosťou pre rozhodnutie vo veci. Súd po takýchto dôkazoch nepátra, pretože je vecou strán, aby ich vykonanie navrhli a aby sa starali o svoje práva. Nepochybne z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná neponúkla iný dôkaz, ktorým by potvrdila svoje tvrdenia a prednesy v tomto konaní. S poukazom na ustanovenie § 120 ods. 1, 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie je treba uviesť, že je vecou strán, aby ich vykonanie navrhli a aby sa starali o svoje práva.

28. Z obsahu spisu bolo zistené, že žalovaná sa vo veci vyjadrila písomne podaním zo dňa 2.7.2014 (č. I. 34 spisu), obsahom ktorého vyjadrenia nebol žiaden návrh na vykonanie dôkazu. Právny zástupca žalovanej v rámci svojho prednesu na pojednávaní konanom dňa 27.2.2015 (č. I. 46 spisu) a na pojednávaní konanom dňa 22.4.2015 (č. I. 75 - 76 spisu) taktiež nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Na pojednávaní konanom dňa 22.4.2015 právny zástupca žalovanej poukázal na listinné dôkazy z Okresného úradu DS č. OÚ-DS-KO-2014/K1-7054 a z Mesta Šamorín č. 4755/2014/OVSM, ktoré žalovaná súdu prvej inštancie predložila (č. I. 72, 73 spisu) a na e-mail zo dňa 4.1.2011 od T. F. reality, ktorý žalovaná súdu prvej inštancie nepredložila a nenavrhol, či už ona sama alebo prostredníctvom svojho právneho zástupcu, tento vyžiadať.

29. Právo na rovnosť v konaní je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky súčasťou práva na spravodlivý súdny proces a prejavuje sa vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje občianskoprávny súd. Rovnosť účastníkov v občianskom súdnom konaní (aktuálne strán v civilnom sporovom konaní) bližšie charakterizovalo ustanovenie § 18

Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie (aktuálne čl. 6 Civilného sporového poriadku), podľa ktorého účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv. Táto zásada sa premietala aj v ďalších ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie, predovšetkým v ustanoveniach upravujúcich vedenie konania a priebeh dokazovania.

30. Pokiaľ žalovaná namietala, že súd prvej inštancie si nevyžiadal príslušné spisové materiály od príslušných orgánov (ňou bližšie neoznačených), treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry platí, že takýto postup súdu nemožno zásadne považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Strany sú totiž povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov (§ 120 ods. 1 veta prvá a § 125 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie). O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov (ale aj z tých, ktoré navrhnuté neboli) budú vykonané, rozhoduje však súd. Z uvedeného je zrejmé, že Občiansky súdny poriadok účinný v čase konania pred súdom prvej inštancie strane priznáva právo vykonať určitého dôkazu navrhnúť. Toto procesné oprávnenie žalovaná s poukazom na odsek 28. tohto rozhodnutia v danej veci nevyužila (nebolo jej odňaté). Právo navrhovať dôkazy, resp. právo vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, nemožno zamieňať s rozhodovaním súdu o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalovanej nie je ani postupom, ktorým by jej súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu a nie strane (§ 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie). Ak však súd rozhodne, že navrhnuté dôkazy nevykoná, musí svoj postup odôvodniť (napr. preto, že sú pre vec nevýznamné alebo nadbytočné). Vysvetlenie dôvodov pre nevykonanie navrhnutých dôkazov posilňuje presvedčivosť rozhodnutia z hľadiska atribútov správnosti, zákonnosti i dôvodnosti. O takýto prípad však v prejednávanej veci nešlo, keďže žalovaná nenavrholo vykonať žiadne ďalšie dôkazy mimo tých, ktoré súdu prvej inštancie predložila a výnimočnosť, resp. odôvodnená potreba, vykonania ďalších nenavrhnutých dôkazov nebola daná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, napriek tejto odvolacej námietke žalovanej, odvolací súd nemôže konštatovať, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade so zákonom, ak sám aj bez návrhu nevykonával dôkazy na preukázanie tvrdení žalovanej. Ak súd prvej inštancie primárne vychádzal zo záverov vykonaného dokazovania, najmä z listinných dôkazov, ale aj z výsluchu žalobcu a zo svedeckej výpovede vypočutej svedkyne, z ktorých dôkazov vyplývali pre neho závery dostatočné pre prijatie spofahlivých základov na rozhodnutie vo veci samej, nemožno takýto postup podľa odvolacieho súdu vyhodnotiť ako postup, ktorý by bol v rozpore so základnými zásadami občianskeho súdneho konania (aktuálne civilného sporového konania). Súd prvej inštancie preto svojím postupom žalovanú nevyviedol z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré jej Občiansky súdny poriadok účinný v čase konania pred súdom prvej inštancie priznával.

31. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťou, či žalovaná mohla vydržať pivnicu č. X v dobrej z dôvodu nepretržitej dobromyseľnej držby po dobu 10 rokov, vrátane nepretržitej držby jej právneho predchodcu, je i táto odvolacia námietka nenáležitá. Tu je potrebné konštatovať, že v konaní neboli preukázané žiadne okolnosti, ktoré by vlastnícke právo žalobcu k pivnici č. X spochybňovali a súčasne svedčili o vlastníckom práve žalovanej. Žalobca od počiatku tvrdil, že pivnicu č. X umožnil na základe ústnej dohody len užívať S. H. výmenou za užívanie pivnice č. X, a to v období, keď byt č. X vlastnil J. H.. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní, žiadne skutkové tvrdenia v rámci procesnej obrany ohľadne jej vydržania pivnice č. X nepredložila.

32. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

33. Vo vzťahu k otázke námietky vydržania, ktorú vzniesla žalovaná v odvolacom konaní, považuje odvolací súd za potrebné poukázať, že žalovaná neuviedla, kto z jej právnych predchodcov, kedy a akým spôsobom mal vstúpiť do držby pivnice č. X a kedy mala ona nadobudnúť vlastnícke právo k pivnici č. X vydržaním. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke odvolací súd poukazuje hlavne na právny dôvod držby, t. j. titul, o ktorý sa musí opierať oprávnená držba. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať

aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť. Dobrá viera musí byť podložená konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa je opodstatnené. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú spravidla okolnosťami týkajúcimi sa právneho dôvodu nadobudnutia práva a svedčiace o poctivosti nadobudnutia, teda tzv. titul uchopenia sa držby. Povinnosť tvrdiť a preukázať tieto okolnosti, pritom zaťažuje toho kto tvrdí, že došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním. Je však pravdou aj skutočnosť, že oprávnená držba sa nemusí nutne opierať o existujúci právny dôvod, postačí aby tu bol domnelý právny dôvod (titulus putantivus), teda ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom ku všetkým okolnostiam, v dobrej viere, že mu takýto právny titul svedčí. Dôkazné bremeno o právnom dôvode nadobudnutia a poctivosti nadobudnutia držby pritom ležalo na žalovanej a neunesenie bremena tvrdenia (onus dicendi), resp. nesplnenie povinnosti relevantne tvrdiť, má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu v podobe prehry sporu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí vo veci. Tu sa žiada zdôrazniť, že žalovaná nielen že nepreukázala, ale ani netvrdila, existenciu aspoň domnelého právneho titulu, na základe ktorého by mal jej právny predchodca (neuviedla ani ktorý právny predchodca) mylnú predstavu, že mu pivnica č. X patrí. Navyše postup žalovanej, ktorá v odvolacom konaní doplnila ďalšie skutkové tvrdenia ohľadom jej procesnej obrany, treba považovať za nové skutočnosti, ktoré sú v odvolacom konaní neprípustné, na ktoré odvolací súd nemohol prihliadať, keďže nebolo zistené splnenie ani jedného z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 205a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania odvolania v spojení s doplnením odvolania (majúce ekvivalent v § 366 Civilného sporového poriadku), len za splnenia ktorých by bolo možné za relevantný odvolací dôvod považovať skutočnosti a dôkazy neuvedené žalovanou v konaní pred súdom prvej inštancie. Ide o premietnutie procesného systému neúplnej apelácie, ktorým je ovládané odvolacie konanie. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že iba ničím nepodložené všeobecné tvrdenie nepostačuje, naopak, tvrdenie žalovanej v tomto smere musí byť kvalifikované. Žalovaná v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 Civilného sporového poriadku (do 30.6.2016 § 205a Občianskeho súdneho poriadku) na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

34. Napokon žalovaná namietala, že súd prvej inštancie svojvoľne pridal do druhého výroku napadnutého rozsudku spojenie „súčinnosti so žalobcom“ a „pivnicou č. X a pivnicou č. X“ nahradil „pivničným priestorom žalobcu č. X vo výmere 6,01 m² a pivničným priestorom žalovanej č. X o výmere 7,26 m²“.

35. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou. Žalobný návrh (petit) je najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby. V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Viazanosť súdu žalobou neznamena, že by súd bol povinný do výroku svojho rozsudku doslovne prevziať žalobcom formulované znenie výroku rozhodnutia. Nie je porušením ustanovenia § 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie (aktuálne § 216 Civilného sporového poriadku), ak súd použitím iných slov vyjadří presnejšie rovnaké práva a povinnosti, ktorý sa žalobca domáha určitým a zrozumiteľným žalobným petitom. Formulačné úpravy sú však prípustné výlučne pod podmienkou, že sa nimi nezmení podstata a samotný zmysel žalobného návrhu. Petit žaloby, tak ako ho žalobca formuluje v podanej žalobe alebo neskôr v priebehu konania, je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového (t. j. či je v žalobe dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo žalobca žiada).

36. Z obsahu žaloby podanej na súde prvej inštancie dňa 18.2.2014 bez pochybností vyplýva, že žalobca predmetom konania určil uloženie povinnosti žalovanej vypratať a odovzdať pivničný priestor č. X o výmere 6,01 m² nachádzajúci sa v obytnom dome so súpisným číslo XXX postavenom na parcele č. 2741, 2742 a 2743 na C. ulici č. X v C. a vybudovanie deliacej priečky medzi pivničným priestorom žalobcu č. X vo výmere 6,01 m² a pivničným priestorom žalovanej č. X o výmere 7,26 m². V žalobe uvedené skutočnosti, ktorými žalobca opísal skutkový dej, na základe ktorého uplatňuje nárok, sú po skutkovej stránke zhodné s v žalobe vymedzeným predmetom konania, keďže z nich jednoznačne vyplýva, že podľa neho žalovaná užíva jeho pivničný priestor č. X vo výmere 6,01 m² bez právneho dôvodu. Ak za danej situácie súd prvej inštancie upravil výrok rozsudku slovom súčinnosti so žalobcom, vyplýva toto vymedzenie predmetu konania z obsahu žaloby, keďže medzi oboma pivničnými priestormi bola odstránená deliaca priečka a zamurované dvere do pivničného priestoru č. X a bez súčinnosti žalobcu nie je tak uvedenie oboch pivničných priestorov do pôvodného stavu možné. Požiadavku, aby

zo žaloby bolo známe, čoho sa žalobca domáha, nemožno totiž vykladať tak, že by žalobca bol povinný urobiť súdu návrh na presné znenie výroku jeho rozsudku. Žalobca si túto svoju povinnosť splní už tým, že v žalobe presne a jednoznačne označí povinnosť, ktorá má byť žalovanej uložená rozhodnutím súdu. Podstatné je, že z podanej žaloby, vyplývala žalobcova požiadavka, čoho a na akom skutkovom základe sa domáha a v zmysle takejto požiadavky aj súd prvej inštancie formuloval výrok napadnutého rozsudku. Rovnako to platí aj pre označenie priestorov, medzi ktorými žiada žalobca vybudovať deliacu priečku, pre ktoré označenie použil súd prvej inštancie slovo pivnica, hoci žalobca v žalobe tieto priestory označuje slovom pivničný priestor, keďže obe slová majú rovnaký význam a predstavujú synonymum. Ak teda žalobca označil v žalobnom návrhu presne, určite a zrozumiteľne povinnosť, ktorá má byť žalovanej uložená rozhodnutím súdu, súd prvej inštancie nepostupoval v rozpore so zákonom, ak použitím iných slov vyjadril vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal a nerozhodol tak nad rámec žalobného petitu, teda o vypratání iného priestoru a vybudovaní deliacej priečky medzi inými priestormi, než boli žalobcom vymedzené v žalobe. Iba súd totiž rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia; prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia nie je viazaný. Zákonným rámcom pri formulácii výroku rozhodnutia je, že z obsahového hľadiska musí zodpovedať tomu, čoho sa žalobca žalobným návrhom skutočne domáhal, čo bolo v preskúmanom prípade splnené.

37. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že súd síce použil správnu právnú normu, ale ju na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. V danom prípade súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď na dostatočne zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, tieto i správne vyložil, pričom zohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle ustanovenia § 365 písm. h) Civilného sporového poriadku a že odvolanie preto nie je podané opodstatnene.

38. Súd prvej inštancie správne žalobe v celom rozsahu vyhovel a to z dôvodu, že za základnú otázku pre rozhodnutie správne považoval preukázanie skutočnosti, či žalobca je vlastníkom pivnice č. X a či žalovaná užíva pivnicu č. X na základe nejakého právneho titulu a keďže zistil, že ju užíva bez právneho titulu, teda že žalovaná nemá žiaden právny titul, ktorý by ju oprávňoval predmetnú pivnicu užívať. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (osobitne odvolaním nenapadnutého), podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti vo výrokoch potvrdil.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnom skončení veci.

40. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že sa dopustil zrejmej nesprávosti, keď v záhlaví napadnutého rozsudku uviedol nesprávne označenie zástupcu žalovanej, a to JUDr. Pavol Kollár, advokát so sídlom Lehotského 4, 811 06 Bratislava, hoci podľa Plnomocenstva zo dňa 31.1.2015 (č. I. 44 spisu) je žalovaná zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Pavol Kollár, s.r.o., IČO: 36 757 276, so sídlom Lehotského 4, 811 06 Bratislava. Preto je potrebné, aby súd prvej inštancie túto zrejmu nesprávnosť opravil postupom podľa § 224 Civilného sporového poriadku.

41. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).